

## [Justitsministeren.]

loven. Den tidligere nævnte undersøgelse af, hvorledes partsoffentlighedsloven har virket i praksis, har ikke givet grundlag for at antage, at der er noget behov for at få gennemført ændringer i de gældende regler. Regeringen har dog fundet det rigtigt at stille forslag om, at de hidtil gældende begrænsninger i parters ret til aktindsigt i sager om meddelelse af indfødsret og om udlændinges adgang til landet m.v. ophæves.

Jeg må have lov til til slut at sige, at det er mig en ganske særlig glæde som justitsminister at kunne fremsætte dette lovforslag. Jeg deltog som nævnt i sin tid i arbejdet med disse spørgsmål i offentlighedskommissionen, hvor jeg tilhørte det mindretal, der gik ind for allerede på daværende tidspunkt at indføre fuld offentlighed i forvaltningen. Jeg var også med til på ny at rejse spørgsmålet, da medlemmer af venstre, det radikale venstre og det konservative folkeparti i efteråret 1967 fremsatte et privat forslag til lov om offentlighed i forvaltningen.

Gennemførelse af offentlighed i forvaltningen er en udbygning af folkestyret. Det er en naturlig følge af den ret, vi alle er enige om at befolkningen skal have til at diskutere og til at tage stilling til offentlige anliggender. Det svarer til den offentlighed, vi har i lovgivningen og i retsplejen, og det er min opfattelse, at vi, når offentlighed indføres i forvaltningen, vil erfare det samme, som vi erfarede efter, at vi i 1919 havde indført offentlighed i retsplejen: at befolkningens tillid til forvaltningen stiger.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketsings velvillige behandling.

Jeg har desuden den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Nedlæggelse af retten i Sakskøbing).*

I justitsministeriet foregår der løbende undersøgelser af, hvilke ændringer i retskredsene og underretternes organisation der under hensyn til udviklingen i befolkningstallet og sagsantallet må anses for nødvendige. Sideløbende hermed foretager justitsministeriet for tiden en gennemgang af retskredsinddelingen for at undersøge, om inddelingen bør ændres under hensyn til

kommunesammenlægningerne i forbindelse med kommunalreformen.

Det er klart, at stigningen i befolkningstallet og sagsantallet vil medføre, at der efterhånden må oprettes flere dommerembeder. Som jeg var inde på, da jeg i 1968 fremsatte det lovforslag, der bl. a. førte til oprettelse af Århus by- og herredsret, kan der imidlertid også i forbindelse med gennemgangen af retskredsinddelingen blive tale om nedlæggelse af retskredse.

Det foreliggende lovforslag går ud på nedlæggelse af retten i Sakskøbing. For at opnå en hensigtsmæssig retskredsinddeling efter kommunesammenlægningerne måtte Toreby kommune, der sammenlægges med Nykøbing Falster købstadkommune, overføres fra retten i Sakskøbing til retten i Nykøbing Falster. Dette ville betyde, at indbyggetallet i Sakskøbing retskreds reduceredes til ca. 16.500. Retskredsen ville herved blive så lille, at driften af embedet ikke kunne rettelægges rationelt. Retskredsen foreslås derfor nedlagt og dens område delt mellem retten i Maribo og retten i Nykøbing Falster.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om pressens brug.*

Forslaget går ud på ophævelse af presselovens § 3, hvorefter trykkerierne har pligt til at aflevere et eksemplar af alle periodiske skrifter til politiet inden 1 time efter, at man begynder at udlevere det pågældende skrift.

Denne afleveringspligt har sin rod i forordninger fra før grundloven. Tanken om, at politiet til stadighed skulle overvåge, hvad der udkommer, svarer næppe ganske til en nutidig opfattelse af politiets opgaver i forbindelse med håndhævelse af ytringsfrihedens grænser. Det har da også vist sig, at ordningen er praktiseret således, at politiets regelmæssige gennemsyn af de indleverede skrifter har været indskrænket til at omfatte blade, hvor der kunne være tale om overtrædelse af straffelovens § 234 om utugtige skrifter. Med de ændringer, der i 1967 og i sidste folketingssam-